

ministeren, som det ærede Medlem syntes at paafalde, og som han siger, at man paafalder i hans Egn, skulde man have undladt at gjøre ham umyndig ved Loven af 6te Juli 1867. Det er ganske sikkert min Overbeviisning, at der jevnlige kunde være Brug for en Indskriven fra Indenrigsministerens Side, hvilken dog ikke kan skee, fordi det er ham forbudt i Loven, men det er af den Slags Ting, som ved en fortsat og rolig Udvikling af Forholdene ville tabe sig af sig selv. Det maa dog være mig tilladt at sige i Anledning af det stærke Angreb, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) tillod sig overfor et Amtsraad, at ogsaa jeg beklager, at Ministeren ikke har lovlig Magt til at kunne stride ind i den Henseende, men Forholdet er dog heller ikke saa desperat, som det ærede Medlem syntes at forudsætte, idet der fra dette Amtsraads Side har været tilbudt Bidrag til Udførelsen af det omtalte Bearbejde. Jeg kan altsaa ikke erkjende, at der er nogensomhelst Nødvendighed tilstede for at forandre de kommunale Love, og det er for mig et væsentligt Moment, naar der er Spørgsmaal om at udrive et Stykke af de kommunale Institutioner og at søge at forandre det. Jeg vil her vende min Tanke til Rigsdagens egen Holdning, idet det er en Kjendsgjerning, at den for lidt over 3 Aar siden selv optog alle de Bestemmelser, som fandtes i Loven af 1855, og ansaae dem som et brugbart Grundlag for hele den kommunale Bygning. Det gjorde man, vel at mærke, ikke uden at vide, hvad man gjorde, thi man havde forsøgt disse Bestemmelser i en Række af 12 Aar, og man maa ventelig have fundet dem fyldestgjørende, siden man af egen Drift optog dem i Loven af 6te Juli 1867 imod Ministerens Villie eller ialfald imod hans Ønske. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa endnu et Moment, som for mig er fuldkommen fyldestgjørende, nemlig dette, at, medens jeg ikke kan erkjende, at der er en Nødvendighed eller en Trang i Communerne for en forandret Valgbasis, er der derimod en Nødvendighed og en Trang for Fred og Ro til overhovedet at indordne sig i de nye Forhold og at lære at benytte den

Magt, som Loven af 6te Juli 1867 har givet Communerne. Det forekommer mig at være uforvarligt nu at underminere det Grundlag, hvorpaa vi staae, thi det giver kun fællsagne Forhaabninger og unyttigt Arbejde, idet man da igjen maa begynde forfra. Jeg vil hertil føie den Bemærkning, at man overhovedet lægger meget mere Vægt ind i disse Valgbestemmelser, end de i Virkeligheden fortjene. Det er i og for sig ikke nogen Sag af afgjørende Vigtighed, hvilken Valgmethode der bruges; men Sagen er, hvorledes den benyttes, og naar Taleren er om en Samfundsbygning, der endog strækker sig ind i Forsatningsforholdene, tager jeg hellere en Vægt, som er prøvet og som har vist sig brugbar, selv om der kan paavises en og anden Mangel ved den, end jeg tager noget Nytt og tvinger Folket til at opføre en Bygning paa et Grundlag, som maaskee ogsaa brister, naar det skulde vise sig at være fast. (S. A. Hansen: Grundloven af 5te Juni 1849). Jeg kommer dertil om et Dieblif. Naar jeg altsaa maa modsætte mig hele Forslaget af den Grund, at det er ubetimeligt — jeg vil nødig bruge Udtrykket „utidigt“, skjøndt det stemmer med min Tanke — idet der kun er hengaaet 3 Aar, efterat Folkethinget med velberaad Hu vedtog den nærværende kommunale Ordning, er det mig derhos, naar jeg seer hen til Lovforslagets Indhold aldeles klart, at jeg ikke kan bruge det som et paalideligt Grundlag for den kommunale Bygning. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) udkastede en Opfordring til at imødegaae den Argumentation, som den ærede Forslagsstiller har brugt, og jeg vil optage denne Opfordring, idet jeg troer at kunne imødegaae denne Argumentation og vise, at den væsentligste Grund, som han har anført for sit Forslag, ikke holder Stik. Han har sagt os, ikke alene idag, men ogsaa, da han forelagde sit Forslag, at den væsentligste Tanke, han havde dermed, var den at bringe dette Forhold i Samklang med Grundloven, og jeg skal gjerne sige, med Grundloven af 5te Juni 1849. Han har ligesom flere ærede Talere meent, at den nærværende kommunale Ordning stod i afgjort Strid med Grundlovens Bestemmelser, men